

vel per medias bellatorum acies fuge invenire remedium.

Sed dum portam valde munitam cerneret et suos hortaretur ad pugnam, sagitta in pede graviter vuln-
 eratur, ita ut dolore vulnere iam non posset soluta
 sagacitate de prelio ordinare. Dimisso propterea
 ponte, de fuga cogitans, ad vada fluminis properavit,
 atque nullo impediante, expedito cum exercitu suo
 transiit. Sed evadere bellum minime potuit.

Commisso bello, pauci faciliter corripuntur a multis,
 et capitis ^{impus} ~~ip~~ ^{Ecclini} ad quem videndum quasi
 universum populus confluebat. Ad Succinum deinde
 castrum perducitur, ubi post paucos dies eodem anno, cum

esset annorum ^{LXX} ~~III~~ in senectute pessima defunctus, ^{XXXIII} ~~III~~
 mortuus est, postquam Veronam obtinuit annis ^{III} ~~III~~
 Tyrannus autem in Tridento, Felbro, Trivisio,
 Padua, Vincentia, Verona, Brixia.

^{XIII} ~~III~~ par. De morte Alberici fratris eius.

De hoc vir ait ystoria Ecclini: Genus, inquit, potentis.
 vima Venetorum, quam divina clementia fecit rep-
 rime de viris hostibus triumphare, audientis tyrannum
 horribilem commisse, atque Trivisio, qui illos
 fugerant propter rabiem tyrannorum Ecclini et Al-
 berici, exercitum transmittit contra superstitem

Albericum. Ecclini namque multos filios lacessita
 iniuriis. Sed Veneti sunt viri cuncti et domo sapientie
 ac prudentie pre cunctis. Tale populus doctus, oportu-
 nitatem semper expectant, ut tyranno possent pro-
 demeritis respondere. Quorum namque virtute, po-
 tentia et consilio capta fuit Padua a legato et postea
 defavorata ab impetu Ecclini. Pontem quoque de quo
 in superiori parte actum est, bellicari Venetorum
 cum navibus castellatis suo robore et ingenio, factis ^{sf. 165.}

^{VI} ~~VI~~ pro vir cathenis, prehensidibant et viriliter defen-
 daverunt. Que omnia Albericus recogitans, eorum im-
 petum rebatimere non auctus est, sed una uxore
 ac filio et militibus Theotonico nocte reliquit Tri-
 vium et ad castrum Sancti Genovis confugit, in quo
 erant thesauri Ecclini absconditi. Ibiq. munitione loci
 confixus, ad mandandum se contulit, sed persequitur
 cum predictus exierit, accurrunt etiam Paduani et

sf. 167 6/7.

sf. 168 c.

sf. 169 c.

sf. 170 c. (l. respondere?)